

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 3 d. Nr. 21RE3-211 (AG3-141/23-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė) ir Ramintos Ramanauskienės (pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos AB „duomenys neskelbtini“ skundą atsakovei Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja AB „duomenys neskelbtini“ (toliau – ir pareiškėja arba Bendrovė) 2026 m. balandžio 27 d. pateikė Komisijai skundą, kuriuo prašo panaikinti atsakovės Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir atsakovė arba Inspekcija) 2026 m. kovo 26 d. sprendimą Nr. (23.24-08) 327-21303 „Neišdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą FR0285“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2026 m. sausio 30 d. prašymą atidėti mokestinės nepriemokos sumokėjimą.

Pareiškėja skunde teigia, kad 2026 m. sausio 30 d. jos pateiktame mokesčių mokėtojo prašyme nurodyti argumentai, dėl kokių aplinkybių šiuo metu ji negali sumokėti visos 40 796 Eur skolos (mokesčių nepriemokos) iš karto, pateikė ir darbų rangos sutartis, kad mokėjimus galės atlikti ateityje.

Anot pareiškėjos, atsakovė turi visą viešai prieinamą informaciją, kad pareiškėja jau daugiau kaip 30 metų vykdo veiklą ir kas mėnesį sumoka vidutiniškai apie 50 000 Eur mokesčių (Inspekcijai ir Sodrai). Atsakovė, anot pareiškėjos, skundžiamu Sprendimu netenkinusi pareiškėjos prašymo nepateikė jokių motyvų, dėl kurių minėtas prašymas nebuvo tenkintas. Teigia, kad pareiškėjai visiškai neaiškus Sprendime pateiktas mokestinės nepriemokos ir palūkanų sumokėjimo grafikas, pagal kurį 40 796 Eur nepriemoką privaloma sumokėti nuo 2026 m. sausio 30 d. iki 2026 m. sausio 31 d., kai Sprendimą iš atsakovės pareiškėja gavo 2026 m. kovo 26 d.

2026 m. sausio 30 d. atsakovei prašyme buvo pateiktas ir balansas, iš kurio matyti, kad pareiškėja turi pakankamai turto, kuris užtikrina mokesčių sumokėjimą. Atkreipė dėmesį, kad atsakovei suteikta teisė taikyti priverstinę hipoteką turtui, kuris garantuotų nepriemokos sumokėjimą.

Priimdama nepalankų pareiškėjai sprendimą atsakovė galimai į prašymą „pažiūrėjo“ formaliai, neįvertino visų pateiktų aplinkybių. Iš pateiktų dokumentų atsakovė turėjo matyti, kad Bendrovė vykdo veiklą, gauna 2 – 4 milijonus pajamų per metus, turi pakankamai turto, Bendrovėje dirba 50 – 60 darbuotojų, per metus sumokama daugiau kaip 500 000 Eur mokesčių (Sodrai ir Inspekcijai), Bendrovė turi pakankamai subrangos sutarčių, užtikrinančių pajamas ir mokėjimus pagal prašomus atidėjimo terminus.

Atsakovė atsiliepime į skundą nurodo, kad su juo nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodo, kad 2026 m. sausio 30 d. buvo gautas pareiškėjos prašymas išdėstyti 40 796,00 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) nepriemokos sumokėjimą nuo 2026 m. sausio 30 d. iki 2026 m. liepos 31 d. (toliau – Prašymas), o 2026 m. vasario 27 d. gauti papildomi dokumentai.

Išnagrinėjusi pareiškėjos Prašymą bei papildomus dokumentus, Inspekcija 2026 m. kovo 26 d. priėmė skundžiamą Sprendimą. Kartu su skundžiamu Sprendimu buvo išsiųsta ir atsakovės Nepriemokų administravimo departamento Mokestinių paskolų administravimo skyriaus 2026 m. kovo 25 d. išvada dėl prašymo išdėstyti atidėti mokestinės nepriemokos mokėjimą Nr. (23.31-08) 326-802 (toliau – Išvada), kuri yra sudedamoji individualaus administracinio akto dalis, joje pateikti Sprendimo priėmimo motyvai.

Atsakovė atsiliepime dėsto ginčui aktualias Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ), Mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo arba išdėstymo taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2024 m. spalio 23 d. įsakymu Nr. VA-83 „Dėl mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo ir (ar) išdėstymo taisyklių ir formų patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), Mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo rekomendacijų, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2019 m. gegužės 6 d. įsakymu Nr. VA-38 (toliau – Rekomendacijos) nuostatas, cituoja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką.

Atsiliepime atsakovė paaiškina, kad kaip nurodyta Išvadoje, teikdama Prašymą pareiškėja nepateikė visų dokumentų, reikalingų išsamiam Prašymo nagrinėjimui, todėl 2026 m. vasario 13 d. pranešimu buvo nurodyta pateikti trūkstamus dokumentus. Pareiškėja dokumentus pateikė 2026 m. vasario 27 d.

Nurodo, kad išnagrinėjus pareiškėjos Prašymą ir įvertinus pateiktus dokumentus bei surinktą papildomą informaciją, nustatyta, kad pareiškėjos pateikti dokumentai nėra pakankami įrodyti, kad nedelsiant sumokėjus mokesčio nepriemoką jos finansinė būklė taptų itin sunki arba ji turėtų didelių sunkumų vykdydama kitus savo finansinius įsipareigojimus. Pažymi, kad šių sąlygų buvimą turi pagrįsti pareiškėja.

Išvadoje analizuota ir paaiškinta pareiškėjos finansinė padėtis. Pareiškėjos 2025 m. vykdoma veikla pelninga. 2024 m. pareiškėjos nuostolis 773 200 Eur, 2025 m. gruodžio 31 d. pateiktos finansinės atskaitomybės duomenimis pelnas sudarė 207 800 Eur; apskaičiavus finansinių rodiklių reikšmes nustatyta, kad visų 5 rodiklių reikšmės „gera/normali“. Taigi, anot atsakovės, šiuo atveju akivaizdu, kad pačios pareiškėjos pateiktų dokumentų pagrindu pagrįstai nustatyta, jog pareiškėjos finansinė padėtis nesuteikia pagrindo manyti, kad nedelsiant sumokėjus mokesčio nepriemoką pareiškėjos finansinė būklė taptų itin sunki arba ji turėtų didelių sunkumų vykdydama kitus savo finansinius įsipareigojimus. Taip pat pabrėžia, kad pareiškėja 2025 m. lapkričio 12 d. mokestinės paskolos sutarties Nr. (23.24-08) 327-113809 (toliau – Sutartis), sudarytos dėl 19896,00 eurų (mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo iki 2026 m. balandžio 25 d.), įsipareigojimus vykdo netinkamai, nes, 2026 m. kovo 27 d. duomenimis, pradelsta įmokų suma iš viso sudaro 3 342,19 Eur, Sutarties likutis 6 632 eurų. Be to, pareiškėja su Prašymu pateiktame įmokų mokėjimo grafike buvo nurodžiusi, kad sumokės pirmas įmokas 2026 m. vasario 25 d. ir 2026 m. kovo 25 d., bet mokėjimų neatliko, taip pat nepateikė visų 2026 m. vasario 13 d. pranešime nurodytų duomenų (nepateikė suvestinių (2026 m. sausio 30 d.)) duomenų apie gautas ir suteiktas paskolas, nepateikė terminuoto indėlio likučio Urbo banke prašymo pateikimo dienai. Išvadoje taip pat nurodyta, kad, pareiškėjos pateiktų bankų sąskaitų išrašų duomenimis, į bankų sąskaitas laikotarpiu nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2026 m. sausio 31 d. pareiškėja gavo 30 629,28 eurų pajamų, išlaidos sudarė 10 729,15 Eur, likutis bankų sąskaitose 2026 m. sausio 31 d. buvo 20 003,01 Eur. Į valstybės biudžetą įplaukos laikotarpiu nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2026 m. sausio 31 d. sudarė 9915,91 Eur arba 32,37 proc. nuo gautų pajamų tuo pačiu laikotarpiu. Pažymėjo, kad iš visų įplaukų, gautų minėtu laikotarpiu į biudžetą, net 74,23 proc. buvo išieškoti pritaikius priverstinius išieškojimo veiksmus (įmokos kodas 8230).

Atsakovės teigimu, nagrinėjamu atveju pareiškėjos finansinė padėtis nesuteikia pagrindo manyti, kad nedelsiant sumokėjus mokesčio nepriemoką pareiškėjos finansinė būklė taptų itin sunki arba ji turėtų didelių sunkumų vykdydama kitus savo finansinius įsipareigojimus. Šiuo atveju įvertinus pareiškėjos gaunamų mėnesio pajamų bei išlaidų dydį, anot atsakovės, siūlytina dar kartą

įvertinti savo finansinę būklę ir sumokėti skolą biudžetui, nesinaudojant šia pagalbos priemone. Įvertinus visus duomenis, Išvadoje pagrįstai nurodyta, kad pareiškėja turi realių finansinių galimybių sumokėti visą nepriemoką.

Atsakovės nuomone, Išvadoje yra aiškiai ir suprantamai nurodyti Sprendimo priėmimo motyvai. Sprendimas atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio reikalavimus, nes jis pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės aktų normomis. Mokesčių administratoriaus Sprendimas neišdėstyti pareiškėjos mokestinės nepriemokos sumokėjimo priimtas įgyvendinant visuotinio privalomumo ir mokesčių mokėtojų lygybės principus. Mokesčių administratorius ginčijamą Sprendimą priėmė pagrįstai ir motyvuotai, nevirsydamas savo kompetencijos, nepiktnaudžiavo jam suteiktais įgaliojimais, o tinkamai įgyvendino MAĮ 88 straipsnyje numatytą teisę.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl Inspekcijos 2026 m. kovo 26 d. sprendimo Nr. (23.24-08) 327-21303 „Neišdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą FR0285“ (minėta – Sprendimas) teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad 2026 m. sausio 30 d. pareiškėja kreipėsi į atsakovę su prašymu išdėstyti 40 796,00 Eur (PVM) nepriemokos sumokėjimą nuo 2026 m. sausio 30 d. iki 2026 m. liepos 31 d. (minėta – Prašymas). 2026 m. vasario 27 d. pareiškėja pateikė papildomus dokumentus.

Išnagrinėjusi pareiškėjos Prašymą bei papildomus dokumentus atsakovė, vadovaudamasi MAĮ 14 straipsnio 7 dalimi ir 88 straipsniu, Taisyklėmis bei remdamasi Išvada, 2026 m. kovo 26 d. priėmė šioje byloje skundžiamą Sprendimą neišdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimo.

Išvadoje, kuri yra sudėtinė skundžiamo Sprendimo dalis, atsakovė nurodė, kad pareiškėja Prašymą teikia ne pirmą kartą, nepateikė visų nurodytų duomenų, pareiškėjos 2025 m. pardavimo pajamos beveik du kartus didesnės nei buvo 2024 m., finansinių rodiklių reikšmės geros/ normalios, 2025 m. lapkričio 12 d. sudaryta Sutartis nėra vykdoma tinkamai, 2025 m. gruodžio 31 d. grynasis pelnas sudarė 207 800 Eur. Išvadoje nurodyta, kad (toliau cituojama) „vadovaujantis Rekomendacijų 2 priedo 8 (...Mokesčių mokėtojo pajamos didėja ar išlieka stabilios, ir veiklos rezultatas yra grynasis pelnas (pelnas prieš apmokestinimą)...), 12 (...Mokesčių mokėtojas turi pradelstų mokėjimų pagal turimą (-as) mokestinės (-ių) paskolos (-ų) sutartį (-is)...), 14 (Mokesčių mokėtojas pateiktame prašyme nenurodė motyvuotų priežasčių, dėl kurių būtinas mokestinės nepriemokos mokėjimo atidėjimas.) vertinimo kriterijais Prašymas galėtų būti netenkinamas“.

Pareiškėja, nesutikdama su skundžiamu Sprendimu, skundu kreipėsi į Komisiją, skundą grįsdama tuo, kad atsakovė Sprendime nepateikė jokių motyvų, priimdama pareiškėjai nepalankų Sprendimą atsakovė galimai į Prašymą „pažiūrėjo“ formaliai, neįvertino visų pateiktų aplinkybių. Iš pateiktų dokumentų atsakovė turėjo matyti, kad Bendrovė vykdo veiklą, gauna 2 – 4 milijonus pajamų per metus, turi pakankamai turto, Bendrovėje dirba 50 – 60 darbuotojų, per metus sumokama daugiau kaip 500 000 eurų mokesčių (Sodrai ir Inspekcijai), Bendrovė turi pakankamai subrangos sutarčių, užtikrinančių pajamas ir mokėjimus pagal prašomus atidėjimo terminus.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (minėta – MAĮ), Mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo arba išdėstymo taisyklės, patvirtintos Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2024 m. spalio 23 d. įsakymu Nr. VA-83 „Dėl mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo ir (ar) išdėstymo taisyklių ir formų patvirtinimo“ (minėta – Taisyklės), Mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo rekomendacijos, patvirtintos Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2019 m. gegužės 6 d. įsakymu Nr. VA-38 (minėta – Rekomendacijos). Atsakovės veiklai taip pat taikytinos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (minėta, toliau – VAI) nuostatos, kurios nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir

objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (VAĮ 1 straipsnio 1 dalis).

Komisija pažymi, kad VAĮ nenumatyta, kad administracinis sprendimas turi būti išdėstytas viename dokumente. Šioje byloje nustatyta, kad atsakovės administracinis Sprendimas yra išdėstytas dviejuose dokumentuose (Sprendime ir Išvadoje), kurie kartu yra Komisijos vertinami kaip vientisas administracinis sprendimas.

Administracinių teismų jurisprudencijoje laikomasi pozicijos, kad atitinkamos administracinės procedūros dokumentas, kuriame išdėstomos nustatytos aplinkybės ir kurio pagrindu priimamas individualus administracinis aktas, sukeliantis materialines teises pasekmes, yra to administracinio akto neatskiriamoji (motyvuojamoji) dalis. Pagal tokią procedūrą priimtame individualiame administraciniame akte nėra būtina iš naujo išdėstyti aplinkybes, kurios nustatytos procedūriniame dokumente, jei individualų administracinį aktą priimantis viešojo administravimo subjektas visiškai sutinka su procedūriniame dokumente nustatytomis aplinkybėmis ir jų nepapildo, nepakeičia. Individualus administracinis aktas, kuris priimtas remiantis atitinkamu procedūriniu dokumentu, sudarančiu to akto motyvuojamąją dalį, VAĮ 8 straipsnio (*Komisijos pastaba: šiuo metu galiojančios redakcijos 10 straipsnis*) prasme negali būti vertinamas neatitinkančiu šios įstatymo normos reikalavimų, išskyrus atvejus, kai teismas nustato, kad individualus administracinis aktas priimtas remiantis procedūriniu dokumentu, kuris nepagrįstas, nemotyvuotas ir pan. Asmuo, nesutinkantis su jam sukeliančiu materialines teises pasekmes individualiu administraciniu aktu, kuris priimtas remiantis atitinkamu procedūriniu dokumentu, paduodamas teismui skundą dėl tokio akto gali išdėstyti savo nesutikimo motyvus ir dėl procedūrinio dokumento. Teismas, nagrinėdamas ginčą dėl tokio administracinio akto, turi vertinti jį kartu su procedūriniu dokumentu (motyvuojamąja dalimi) kaip vientisą aktą (pvz., LVAT 2014 m. kovo 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A146-1035/2014; 2014 m. gegužės 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A552-779/2014, ir kt.).

MAĮ 88 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka mokestinės nepriemokos sumokėjimo terminą gali atidėti iki vienu metu ir (arba) išdėstyti ne daugiau kaip 5 metams nuo prašymo pateikimo mokesčių administratoriui dienos, bet ne anksčiau kaip nuo mokestinės nepriemokos susidarymo dienos. Mokestinės nepriemokos mokėjimas atidedamas arba išdėstomas mokesčių administratoriaus sprendimu, kuris priimamas laikantis Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių. Šio sprendimo pagrindu sudaroma mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus mokestinės paskolos sutartis. To paties straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad sprendimas atidėti mokestinės nepriemokos mokėjimą ar jį išdėstyti gali būti priimtas tik nustačius, kad nedelsiant ją sumokėjus mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų kritine arba mokesčių mokėtojas turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus, tačiau šios mokestinės nepriemokos mokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiktų jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokestinę nepriemoką vėliau.

Taisyklės detalizuoja prašymų atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą ar administracinį teisės pažeidimą (toliau kartu – administracinis nusižengimas) mokėjimą pateikimą ir nagrinėjimą, sprendimo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą priėmimą ir vykdymą, sprendimo atidėti arba išdėstyti baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą priėmimą ir vykdymą supaprastinto proceso tvarka, mokestinės paskolos sutarties sudarymo ir vykdymo sąlygas, sprendimo pakeisti mokestinės paskolos sutartį ir ją nutraukti priėmimą (Taisyklių 1 punktas).

Taisyklių 5 punkte nustatyta, kad mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimas atidedamas ir (ar) išdėstomas mokesčių administratoriaus sprendimu. Priimant sprendimą, vertinama mokėtojo finansinė būklė pagal Rekomendacijas (Taisyklių 6 punktas).

Taisyklių 7 punkte nustatyta, kad, priimant sprendimą atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą, vertinama mokesčių mokėtojo finansinė būklė pagal Mokesčių mokėtojo finansinės būklės vertinimo rekomendacijas, nustatytas centrinio mokesčio administratoriaus. Mokesčių mokėtojas prie prašymo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą turi pridėti centrinio mokesčių administratoriaus nustatytus

dokumentus, kuriais apibūdinama mokesčių mokėtojo finansinė būklė ir kuriais pagrindžiami prašyme nurodyti duomenys ir aplinkybės (Taisyklių 19 punktas).

Rekomendacijų 1 punkte nustatyta, kad jos nustato mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo kriterijus, mokesčių administratoriui priimant sprendimą atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą.

Rekomendacijų 3 punkte nustatyta, kad atliekant mokesčių mokėtojų, turinčių mokestinę nepriemoką – juridinių asmenų (toliau – juridinis asmuo) finansinės būklės vertinimą, pirmiausia įvertinama prašyme atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą nurodyta informacija: mokestinės nepriemokos dydis; mokestinės nepriemokos atidėjimo ir (ar) išdėstymo laikotarpis; nurodytas mokestinės nepriemokos mokėjimo būdas (atidėti ir (ar) išdėstyti mokėjimą) ir tokio būdo pasirinkimo motyvai; priežastys, dėl kurių neturi galimybės nedelsiant sumokėti mokestinę nepriemoką, o sumokėjus mokestinę nepriemoką nedelsiant, jo finansinė būklė taptų kritiška arba jis turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo įsipareigojimus. Kartu su prašymu taip pat vertinami juridinių asmenų pateikti dokumentai: dokumentai, kurie įrodytų realias juridinio asmens galimybes sumokėti mokestinę nepriemoką; turimų sutarčių (tarp jų trišalių) su bankais, kredito unijomis, lizingo bendrovėmis, kitomis kredito įstaigomis, juridiniais bei fiziniiais asmenimis dėl gautų kreditų duomenys ir gautų paskolų įtaka sumokėjimo atidėjimo ir (ar) išdėstymo laikotarpiui, kt. duomenys; informacija apie juridinio asmens, prašančio atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinę nepriemoką, suteiktas paskolas juridiniams ir (ar) fiziniams asmenims; kreditorių, debitorių sąrašai, jų susidarymo laikotarpis; piniginių lėšų judėjimas banko sąskaitose, kasoje; avansinių apyskaitų duomenys, informacija apie atskaitingų asmenų įsiskolinimą (Rekomendacijų 4 punktas). Vertinant juridinio asmens finansinę būklę, nagrinėjama mokesčių administratoriaus kaupiama informacija apie juridinį asmenį: nustatomas įmonės dydis, vykdomos veiklos, skolų dydis bei jų susidarymo laikotarpis, darbuotojų skaičius, privalomas registruoti turtas, nustatoma, kam teikiama pirmenybė, atsiskaitant pagal savo įsipareigojimus, analizuojama kita turima informacija (Rekomendacijų 5 punktas).

Analizuojant juridinių asmenų (išskyrus individualias įmones (toliau – IĮ), komanditines ūkines bendrijas (toliau – KŪB) ir tikrąsias ūkines bendrijas (toliau – TŪB), jei jos nesudaro finansinės atskaitomybės), finansinę būklę, naudojamos finansinės ataskaitos, kurios apibūdina jų finansinę būklę konkrečiu momentu ir veiklą per apibrėžtą laikotarpį (Rekomendacijų 6 punktas). Pirmas žingsnis, vertinant juridinių asmenų (išskyrus IĮ, KŪB ir TŪB, jei jos nesudaro finansinės atskaitomybės) finansinę būklę, – santykinų rodiklių apskaičiavimas. Todėl juridiniams asmenims, kurie kreipiasi į mokesčių administratorių dėl mokestinės nepriemokos mokėjimo atidėjimo ir (ar) išdėstymo, apskaičiuojami finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai, kurie palyginami su teorinėmis reikšmėmis. Apskaičiuojami šie pagrindiniai finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai: bendrojo likvidumo, kritinio likvidumo, bendrojo mokumo, įsiskolinimo, manevringumo. Finansinės rizikos ir likvidumo koeficientų apskaičiavimas ir jų reikšmės yra nurodyti Rekomendacijų 1 priede „Finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai“ (Rekomendacijų 7 punktas). Mokesčių administratorius nagrinėja einamųjų metų paskutinio ketvirčio ir praėjusių finansinių metų finansinės rizikos ir likvidumo koeficientus, kad būtų galima palyginti jų reikšmes ir nustatyti pokyčius (Rekomendacijų 8 punktas). Mokesčių administratorius, apskaičiavęs finansinės rizikos ir likvidumo koeficientus, įvertina juridinio asmens mokumo/nemokumo būklę (Rekomendacijų 9 punktas). Mokesčių administratorius turi išnagrinėti ne tik pagrindinius finansinės rizikos ir likvidumo koeficientus, bet ir kitus juridinio asmens (išskyrus IĮ, KŪB ir TŪB, jei jos nesudaro finansinės atskaitomybės) balanso duomenis: juridinio asmens turto struktūrą, kreditorinę ir debitorinę įsiskolinimus, kitus duomenis (Rekomendacijų 10 punktas).

Vadovaujantis Rekomendacijų 11 punktu, vertinant juridinio asmens (išskyrus IĮ, KŪB ir TŪB, jei jos nesudaro finansinės atskaitomybės) finansinę būklę, atsižvelgiama į tokius vertinimo principus: veiklos tęstinumas, t. y. ar juridinis asmuo bus pajėgus tęsti savo veiklą, ir pelningumas. Tuo tikslu, be juridinio asmens pateiktų balansų duomenų ir minėtų pagrindinių finansinės rizikos ir likvidumo koeficientų, analizuojami juridinio asmens pelno (nuostolio) ataskaitų duomenys. Analizuojant pelno (nuostolio) ataskaitų duomenis, įvertinamas veiklos rezultatas (pelnas ar nuostolis), palyginamos analizuojamo laikotarpio pajamos, įvertinami pokyčiai (Rekomendacijų 12

punktas). Apskaičiavus pagrindinius finansinės rizikos ir likvidumo koeficientus, taip pat išanalizavus kitus šiose Rekomendacijose nurodytus duomenis, galima numatyti juridinio asmens galimybes sumokėti mokestinę nepriemoką ir laiku mokėti einamuosius mokesčius per atidėjimo ir (ar) išdėstymo laikotarpį. Taip galima prognozuoti ne ilgesniam kaip dviejų metų laikotarpiui (Rekomendacijų 13 punktas). Juridinių asmenų – IĮ, KŪB ir TŪB mokumo būklei nustatyti analizuojamos einamųjų metų paskutinio ketvirčio ir praėjusių finansinių metų pelno mokesčio deklaracijos, iš kurių nustatomos veiklos pajamos, sąnaudos ir veiklos rezultatas (pelnas ar nuostolis). Taip pat analizuojama šių įmonių savininkų (narių) užpildyta nustatytos formos Fizinių asmenų anketa (toliau – anketa) (forma FR0283, patvirtinta Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gegužės 12 d. įsakymu Nr. VA-92 „Dėl Mokesčių mokėtojo mokestinės nepriemokos ir neišieškotos baudos už administracinį nusižengimą ar jos dalies pripažinimo beviltiškomis, jų revizavimo bei apskaitos taisyklių, Mokesčių mokėtojo mokestinės nepriemokos priverstinio išieškojimo išlaidų apskaičiavimo metodikos ir Fizinių asmenų anketos FR0283 formos patvirtinimo“), iš kurios duomenų nustatomi anketa užpildančio asmens ir jo šeimos narių santaupos ir kiti duomenys. Išanalizavus šiuos duomenis, galima daryti išvadą apie potencialias galimybes atsiskaityti pagal mokestinės paskolos sutartį, jeigu ji būtų sudaryta (Rekomendacijų 14 punktas).

Pagal Rekomendacijų 16 punktą galimi juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai pateikti 2 priede „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“.

Apibendrinus aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą, darytina išvada, kad mokesčių administratorius turi teisę, bet ne pareigą atidėti ar išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą, todėl mokesčių administratorius neprivalo tenkinti kiekvieno mokesčių mokėtojo prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimo termino tokiu būdu, kaip pageidauja mokesčių mokėtojas.

Administracinių teismų praktikoje pažymima, kad įgyvendindamas jam suteiktą diskreciją dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimo ar išdėstymo, mokesčių administratorius turi įvertinti mokesčių surinkimo ir mokestinės nepriemokos išdėstymo tikslus, atsižvelgti į teisės aktų, reguliuojančių mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimą ar išdėstymą, reikalavimus, taip pat į bendruosius teisės ir mokesčių administravimo principus (LVAT 2014 m. balandžio 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-373/2014; 2016 m. balandžio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-464-438/2016).

Tokiais atvejais, kai viešojo administravimo subjektui yra pateikiamas fizinio ar juridinio asmens prašymas, kuriuo prašoma taikyti jų atžvilgiu tam tikras išimtis, paprastai įrodinėjimo pareiga tenka prašymą teikiančiam asmeniui. Teisės normos, reglamentuojančios mokestinės nepriemokos atidėjimą ar išdėstymą, įtvirtina aiškią mokesčio mokėtojo pareigą pateikti įrodymus, patvirtinančius tokio prašymo pagrįstumą. Taigi, pagrindinė pareiga įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžiamas prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą pagrindas, tenka pareiškėjui, tuo tarpu mokesčio administratoriaus įrodinėjimo pareiga yra daugiau papildomo pobūdžio (pvz., LVAT 2014 m. vasario 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-220/2014).

Aiškindamas minėtas MAĮ 88 straipsnio nuostatas, LVAT yra pažymėjęs, kad sprendimas dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimo ar išdėstymo gali būti priimtas tik esant dviem sąlygom: 1) kai nustatoma, jog nedelsiant sumokėjus mokesčio nepriemoką mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų itin sunki arba jis turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus; taip pat 2) kai nustatoma, jog mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiks mokesčių mokėtojui galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokestinę nepriemoką vėliau (pvz., LVAT 2016 m. lapkričio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3250-575/2016; 2018 m. gegužės 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-876-556/2018). Vien tik konstatavimas aplinkybės, kad nedelsiant sumokėjus mokestinę nepriemoką mokesčių mokėtojo finansinė padėtis gali tapti kritine, nėra absoliutus pagrindas atidėti ar išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą, kadangi mokesčių mokėtojas yra saistomas ir antrosios sąlygos, reikalaujančios mokesčių mokėtojui įrodyti, kad jis turi realių galimybių atsiskaityti per prašomą suteikti mokestinės nepriemokos atidėjimo laikotarpį. Šių sąlygų buvimą turi pagrįsti pareiškėjas

(pvz., LVAT 2014 m. vasario 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-220/2014, 2024 m. kovo 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-218-602/2024).

Skundžiamas Sprendimas priimtas remiantis Išvada. Išvadoje analizuota bei atskleista pareiškėjos finansinė situacija – nustatyta, kad pareiškėja prašo išdėstyti PVM mokestinę nepriemoką, susidariusią už 2025 m. gruodžio mėn. sumokėjimo terminą (mokėjimo terminas 2026 m. sausio 26 d.). Konstatuota, kad pareiškėja Sutarties, sudarytos dėl 19 896,00 Eur mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo iki 2026 m. balandžio 25 d., įsipareigojimus vykdo netinkamai, nes 2026 m. kovo 27 d. duomenimis pradelsta įmokų suma iš viso sudarė 3 342,19 Eur, Sutarties likutis 6 632 Eur. Pareiškėjos 2025 m. vykdoma veikla pelninga. 2024 m. nuostolis 773 200 Eur, 2025 m. gruodžio 31 d. pateiktos finansinės atskaitomybės duomenimis pelnas sudarė 207 800 Eur; apskaičiavus finansinių rodiklių reikšmes nustatyta, kad visų 5 rodiklių, nurodytų Rekomendacijų 1 priede, reikšmės gera / normali, todėl Išvadoje siūloma pareiškėjai dar kartą įsivertinti savo finansinę būklę ir sumokėti skolą biudžetui, nesinaudojant šia (mokestinės nepriemokos išdėstymo) pagalbos priemone.

Taip pat Išvadoje analizuotos pareiškėjos vidutinės vieno mėnesio pardavimo pajamos: 2024 metais buvo 2 012 700 Eur, 2025 metais – 3 688 000 Eur, t. y. 2025 m. pardavimo pajamos 1,7 mln. Eur didesnės nei buvo 2024 m. arba 1,89 karto didesnės.

Išvadoje taip pat nustatyta, kad pareiškėjos vardu registruotos 24 transporto priemonės (šešioms iš jų taikomas turto areštas). VĮ „Registru centas“ duomenimis, nekilnojamojo turto vidutinė rinkos vertė iš viso 741,8 tūkst. Eur, daugumai turto objektų taikoma užtikrinimo priemonė (hipoteka: nuo 2025 m. rugsėjo 18 d. – 18 objektų, nuo 2026 m. vasario 11 d. – 5 objektams). 2025 m. gruodžio 12 d. registruotas sandoris, pareiškėja įvardinta perleidėju 6 nekilnojamojo turto objektų (negyvenamosios patalpos) kurių vertė 1 mln. 300,0 tūkst. Eur).

Išvadoje nurodyta, kad pareiškėjos pateiktų finansinių atskaitomybių duomenimis: atsargos 2025 m. gruodžio 31 d. sumažėjo 1,6 mln. Eur (lyginant su 2024 m. gruodžio 31 d.); nuosavas kapitalas 2025 m. gruodžio 31 d. padidėjo 207,8 tūkst. Eur (lyginant su 2024 m. gruodžio 31 d.), per vienerius metus gautinos sumos 2025 m. gruodžio 31 d. padidėjo 1 mln. 276,6 tūkst. Eur, t. y. nuo 323,3 tūkst. Eur 2024 m. gruodžio 31 d., iki 1 mln. 600,0 tūkst. Eur 2025 m. gruodžio 31 d.; 2025 m. gruodžio 31 d. ilgalaikis turtas 473,1 tūkst. Eur mažesnis nei buvo 2024 m. gruodžio 31 d.

Atsakovė Išvadoje taip pat nurodė, kad pareiškėja 2026 m. kovo 26 d. Sodrai skolinga 36,1 tūkst. Eur, iš jų 20,4 tūkst. mokėjimas atidėtas; debitoriniai įsipareigojimai 2025 m. gruodžio 31 d. sudarė 1 334,7 tūkst. Eur; kreditoriniai įsipareigojimai 571,6 tūkst. Eur. Pareiškėja nepateikė duomenų apie susijusius asmenis ar įmones (Taisyklių 5 priedas), tuo atveju, kai turi susijusių įmonių, kurios sudaro Vieną įmonę. Pareiškėja nepateikė suvestinių duomenų apie gautas ir suteiktas paskolas, nors buvo nurodyta pateikti 2026 m. vasario 13 d. Pranešime. Pareiškėja pateikė sutarčių kopijas (2021 m., 2023 m. ir kt.), kuriose nurodyta informacija apie suteiktas ir gautas paskolas, sutartys galiojančios iki 2023 m. spalio 31 d. ar iki 2024 m. spalio 19 d., todėl įvertinti paskolų likučius 2026 m. sausio 30 d. nėra galimybės.

Pateikta 2025 m. rugsėjo 18 d. paskolos sutarties kopija dėl pareiškėjos 45 000,00 Eur suteiktos paskolos UAB „duomenys neskelbtini“ (Bendrovę kontroliuojantis asmuo) iki 2025 m. gruodžio 31 d., duomenų apie sutarties pratęsimą nepateikta. Pateikta 2025 m. rugsėjo 12 d. gautos paskolos iš UAB „duomenys neskelbtini“ dėl 450 000,00 Eur paskolos (užtikrinimui įkeistas Bendrovės turtas) sutartis sudaryta 24 mėn. (iki 2027 m. rugsėjo 30 d.).

Nustatyta, kad lėšų likutis pas atskaitingus asmenis 2026 m. sausio 31 d. buvo 346,92 Eur.

Išvadoje nurodyta, kad pareiškėja pateikė (atsakovei) „Atliktų darbų akto“ kopiją už 2026 m. sausio mėn. išrašytą Šiaulių rajono savivaldybės administracijos (darbų atlikta už 29 499,53 Eur) bei sąskaitos-faktūros kopiją AR20273, išrašymo data 2026 m. sausio 30 d., apmokėjimo data nurodyta 2026 m. kovo 1 d. (suma 29 499,53 Eur). Pateikta „Atliktų darbų ir išlaidų apmokėjimo pažymos Nr.10“ kopija, išrašyta Pakruojo rajono savivaldybės administracijos, atlikta darbų už 104 666,14 Eur sumą (2026 m. sausio mėn.) bei sąskaitos-faktūros AR20256 kopija, išrašymo data 2026 m. sausio 9 d., apmokėjimo data 2026 m. vasario 8 d. (suma 104 666,14 Eur). Bendrovės pateiktais duomenimis 2025 m. gruodžio 31 d. debitorių sąrašė nei Šiaulių r., nei Pakruojo r. savivaldybių administracijų

nebuvo, todėl nėra galimybės įvertinti ar savivaldybių administracijos neatsiskaitė su Bendrove sąskaitose-faktūrose nurodytais terminais.

Pareiškėja su prašymu pateiktame įmokų mokėjimo grafike buvo nurodžiusi, kad sumokės 2026 m. vasario 25 d. ir 2026 m. kovo 25 d., bet mokėjimų neatliko, nepateikė visų 2026 m. vasario 13 d. Pranešime nurodytų duomenų (nepateikė suvestinių (2026 m. sausio 30 d.) duomenų apie gautas ir suteiktas paskolas, nepateikė terminuoto indėlio likučio Urbo banke prašymo pateikimo dienai. Pateiktų pareiškėjos bankų sąskaitų išrašų duomenimis į bankų sąskaitas laikotarpiu nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2026 m. sausio 31 d. pareiškėja gavo pajamų 30 629,28 Eur, išlaidos sudarė 10 729,15 Eur, likutis bankų sąskaitose 2026 m. sausio 31 d. buvo 20 003,01 Eur. Į valstybės biudžetą įplaukos laikotarpiu nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2026 m. sausio 31 d. sudarė 9 915,91 Eur arba 32,37 proc. nuo gautų pajamų tuo pačiu laikotarpiu.

Pažymėjo, kad iš visų įplaukų, gautų minėtu laikotarpiu į biudžetą, net 74,23 proc. buvo išieškoti pritaikius priverstinius išieškojimo veiksmus (įmokos kodas 8230).

Išvadoje atsakovė konstatavo, kad visuma faktinių aplinkybių nulėmė atsisakymą išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą, nes mokesčio mokėtojas neįvykdė pareigos pateikti įrodymus, patvirtinančius 2026 m. sausio 30 d. prašymo pagrįstumą.

Įvertinus Išvados turinį darytina išvada, kad Išvadoje analizuota ir paaiškinta pareiškėjos finansinė padėtis (duomenys apie gaunamas pajamas, kitą turtą, žinomus ilgalaikius įsipareigojimus, pradelstus įsipareigojimus pagal mokestinės paskolos sutartį, mokestinės paskolos sutarties vykdymo aplinkybes ir pan.), įvertinti pareiškėjos su Prašymu pateikti dokumentai, kitos reikšmingos aplinkybės.

Skundžiamame Sprendime, vertinant jį kartu su Išvada, buvo nustatytos aplinkybės, būtinos sprendimo priėmimui, nurodyti jo teisiniai pagrindai, nurodyti motyvai, dėl kurių pareiškėjos prašymas negalėjo būti patenkintas. Komisija daro išvadą, kad atsakovė turėjo faktinį ir teisinį pagrindą netenkinti pareiškėjos prašymo. Inspekcija, įgyvendindama jai suteiktą diskreciją dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo, nepažeidė bendrųjų teisės ir gero administravimo, apmokestinimo teisinio reguliavimo ir taikymo principų, todėl tinkamai išnagrinėjo pareiškėjos pateiktus duomenis ir padarė išvadą, kad pareiškėja neįrodė MAĮ 88 straipsnio 2 dalyje nustatytų aplinkybių.

Inspekcija yra viešojo administravimo subjektas ir privalo veikti pagal jai suteiktą kompetenciją. Mokesčių administratorius jam suteiktą diskreciją išdėstyti arba atsisakyti išdėstyti mokesčių mokėtojo mokestinės nepriemokos sumokėjimą turi naudoti tinkamai, t. y. negali suteikti nepagrįstų lengvatų ar privilegijų atskiriems mokesčių mokėtojams, nes tuo būtų pažeistas lygiateisiškumo principas. Kaip jau minėta, aplinkybių, sudarančių pagrindą išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimo terminą, buvimą turi įrodyti mokesčių mokėtojas, šiuo atveju – pareiškėja. Komisija neatlieka viešojo administravimo funkcijų ir neturi suteiktų įgaliojimų vertinti pareiškėjos finansinę padėtį. Komisijos vertinimu, pareiškėja neįrodė, kad Inspekcija neteisingai vertino jos pateiktus dokumentus ar jų iš viso nevertino. Konkrečių argumentų, kokius pateiktus duomenis netinkamai įvertino arba neįvertino atsakovė, pareiškėja nenurodė. Atsakovė padarė pagrįstą išvadą, kad pareiškėjos finansinė padėtis nesuteikia pagrindo manyti, jog nedelsiant sumokėjus mokesčio nepriemoką pareiškėjos finansinė būklė taptų itin sunki arba ji turėtų didelių sunkumų vykdydama kitus savo finansinius įsipareigojimus, ir pagrįstai sprendė, kad pareiškėja turi realias finansines galimybes sumokėti visą nepriemoką. Sprendime pateiktas išsamus paaiškinimas, kodėl nuspręsta mokestinės nepriemokos neišdėstyti.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja pagal Sutartį dėl 19 896,00 Eur mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo iki 2026 m. balandžio 25 d. delsė laiku mokėti įmokas (2026 m. kovo 27 d. duomenimis pradelsta įmokų suma iš viso sudarė 3 342,19 Eur, Sutarties likutis 6 632 Eur. Tai reiškia, jog pareiškėja savo pareigų pagal Sutartį neįvykdė, todėl akivaizdu, jog atsakovė Sprendimo priėmimo metu turėjo pagrįstą pagrindą spręsti, kad pareiškėja nesiekė tinkamai ir laiku vykdyti mokestinių prievolių, o tai nesiderina su visuotinio privalomumo ir mokesčių mokėtojų lygybės principais.

Įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad atsakovė, įgyvendindama jam suteiktą diskreciją dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo, nepažeidė bendrųjų teisės ir gero administravimo, apmokestinimo teisinio reglamentavimo ir taikymo principų, o

priimdamas ginčijamą Sprendimą dėl mokestinės nepriemokos neišdėstymo tinkamai įvertino mokesčių mokėtojo finansinę būklę, analizuojant paties mokesčių mokėtojo pateiktus ir mokesčių administratoriaus turimus duomenis.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad skundžiamas Sprendimas atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimus, įpareigojančius viešojo administravimo subjektus priimtame administraciniame sprendime nurodyti pagrindinius faktus, argumentus ir įrodymus, teisinį ir faktinį pagrindą. Inspekcija tinkamai įvertino ginčui reikšmingas aplinkybes, nurodė išsamius faktinius bei teisinius Sprendimo priėmimo pagrindus, tinkamai taikė bei aiškino ginčo santykį reglamentuojančias teisės normas ir priėmė teisėtą Sprendimą, kurio keisti ar naikinti skunde nurodytais argumentais nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo.

Pareiškėja išvestiniu skundo reikalavimu taip pat prašo įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Prašymą. Atsižvelgiant į tai, kad atsakovės neteisėti veiksmai nagrinėjant Prašymą nenustatyti, toks išvestinis skundo reikalavimas atmetamas.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjos skundas atmetinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos AB „duomenys neskelbtini“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė